

силно да е зрѣніе-то Ваше, наки можете да видите една часть отъ това безконечно позорище. Слънце-то въ среда-та на тѣя безчисленны Сфери, кое-то свѣти по всячкій небесный сводъ (кубе) е най красна-та вещь отъ вси-те дѣла Божіи, то представлява намъ по голема свѣтлостъ и великолѣпіе: то е една безпрестанна свѣтилица, положена въ средоточіе-то на Свѣта, за да излива волны-те на свѣтлина-та отъ вси-те свои части, и въ разстояніе, кое-то не е намъ прѣцено да го опредѣлиме: то е като единъ царь на звѣзды-те. Дана ченеме убо отъ него.

Слънце-то.

Слънце-то, кое-то ся види намъ толко мало ради безмѣрно-то си разстояніе, е, споредъ астрономы-те, единъ миллионъ и триста и двадесять и осмь пути поголемо отъ земля-та.

Образъ-атъ му е сфера; топлина-та и свѣтлина-та, кои-то проважда на свѣта, даватъ намъ заключеніе какъ вещество-то му е истый огнь, или непрестанно гори.

Гледате го всяка сутрень, какъ ся види на Востокъ възвышавася на небо-то до пладне, послѣ ся спуца, и ся погублява отъ горизонт-та камъ западъ. Вы сѣкате какъ воистина струва това путуваніе, какъ ся възвышава отъ една-та страна, и ся скрива въ друга-та, но това явленіе е ложо-